

daniël van klaveren

maarten

de meeuw

Personages

Maarten

Vader

Moeder

Poppen:

Opa Karel *een stokoude meeuw*

Oma Cornelia *een stokoude meeuw*

Marie *zusje, mollige babymeew*

Tante Isadora *meeuw*

Drie ooms (Leo, Fred en Nico) *meeuwen*

Noot: De oude vogels heten op papier Opa en Oma, maar Maarten weet (nog) niet dat ze dat zijn! Hij ziet ze als huisdieren.

1 eerste nacht

We zien de binnenkant van een houten huisje. Muren en een schuin dak zonder zichtbare deuren of ramen. Hoog in de achterwand zit

een rond gat. De vloer is bedekt met klei, stro, zand, takken.

Rechts staat een tafel. Tegen de achterwand een aanrecht, wat keukenkastjes. Het lijkt de gemeubileerde binnenkant van een vogelhuisje. Boven het aanrecht steekt een tak uit met daaraan een vogelkooi aan een ketting.

Over de kooi een oude doek. Links een berg van klei en zand.

Met daarin: een man vanaf zijn middel zichtbaar. Hij draagt een pyjamajasje. Hij slaapt. Links van hem ligt een vrouw onder een dekentje tegen de berg aan genesteld.

Rechts van hem zit een jongetje met zijn ogen dicht: Maarten.

Hij doet zijn ogen open.

maarten Nog steeds nacht. *kijkt door het gat* Ook achter het ronde gat. Mijn vader slaapt. Mijn moeder slaapt. De reus in de verte ademt rustig. Alles is stil. Ik ben alleen met de sterren. En met jullie. Dit is mijn lievelingsmoment. Alles moet nog beginnen. Alles kan nog gebeuren.

opa Pssst. *beweging in de kooi onder het doek en Opa verschijnt* Maarten.

oma Laat die jongen.

opa Stil nou. Maarten.

maarten Ja?

opa Kom je ons patatjes brengen?

oma Die jongen heeft geen patatjes.

opa Iets anders dan. Een visje. Een pieperdepiepklein

vissevisje. Maarten?

maarten Ja?

opa Zou je dat willen doen?

maarten Dat mag niet.

opa Niemand hoeft het te weten...

maarten Jullie worden te dik.

oma *verschijnt* Ik toch niet?!

maarten Nee, maar hij wel. Zegt papa.

opa Zeg, mag ik een beetje genieten van mijn oude dag?

Gun een huisdier zijn pleziertjes. Die pak je me toch niet af,

Maartentje?

Maarten haalt de doek van de kooi. Vogels maken kabaal. Hij

haalt een blikje sardientjes uit een laatje.

opa *ruikt* Viiiis!! Viiiis!!

oma Stil, je maakt hem wakker!

maarten *breekt het lipje af* Hij is afgebroken.

opa Nee!

oma In de la. Die andere.

Maarten haalt een blikopener uit een la. Vader beweegt.

Maarten stopt en kijkt. De vogels zijn stil. Vader slaapt door.

oma Kijk ons nou.

opa Ooit doken we de vetste vissen uit de zee!

oma Nu bedelen we om een blikje sardientjes.

opa en oma *mijmerend* Vis... Vis... Vis...

maarten *voert ze* Alsjeblieft.

opa Je bent een goede jongen. Ons geheim.

De nacht is van ons.

Ze schrokken de visjes naar binnen.

maarten Wat is dat eigenlijk, de zee?

oma De zee? Een eindeloos grote plas water, jongen.

maarten Water? Water dat beweegt?

opa Ja! Met hoge golven!

oma Woest en hoog.

maarten En grote stenen aan de rand?

opa Stenen? Rotsen! Steile kliffen!

maarten Dat heb ik gezien...

opa Ik ook. Ben overal geweest!

maarten Daar heb ik van gedroomd. Ik droom zo raar de laatste tijd.

oma Waarover dan?

maarten Het klinkt een beetje gek, maar –

als ik in slaap val – dan voel ik wind tussen

mijn veren want die heb ik, als ik droom, ik heb veren, net als

jullie. En ik vlieg. Over die zee. Over die kliffen en rotsen. Onder

mij vliegen honderden vogels en ik vlieg hoger dan hen

allemaal. Ik ga zo snel dat ik bijna misselijk word maar het is

een fijn soort misselijk: alsof

er vlinders in mij vliegen terwijl ik vlieg. In die droom, voel ik me zo – wakker. Snap je?

opa Op!

oma Op?

opa *als meeuwengekrijs* All gone!

oma All gone!

maarten Hebben jullie dat ook wel eens?

opa Wat?

oma Had je moeten luisteren.

opa Heb ik iets gemist?

maarten Een droom die je niet begrijpt.

oma Ha. Heb je ooit een droom gehad die je wel begrijpt?

opa Wat valt er nou aan dromen te begrijpen.

maarten Het zal wel niks zijn.

opa Denk ik ook.

maarten Het wordt ochtend achter het ronde gat.

opa Ah! Tijd voor het ontbijt!

maarten Papa en mama worden zo wakker.

oma Heb je hen je dromen al verteld?

maarten Nee.

oma Moet je eens doen.

opa Nee, vertel je ouders niets. *wijst naar het lege bakje* Ons geheimpje.

Maarten trekt de doek weer over de kooi en gaat weer naast de zandberg liggen.

maarten Slaap lekker.

opa Maarten, de nacht is van ons.

Het wordt ochtend.

2 eerste dag

De wekker gaat.

vader *opent zijn ogen* Ja. Het is dag. *kijkt achterom* Ook achter het ronde gat. Dag. Zeven uur. De wekker is gegaan.

Uitrekken. Gapen. Wat doet een mens nog meer.

De vingers bewegen. De armen strekken.

De gezichtspieren opwarmen. Zo. Wat nu.

Ja. De dag beginnen.

moeder *verschijnt achter de zandberg* Goedemorgen

Herman.

vader Goedemorgen Cleo.

moeder Lekker geslapen?

vader Als een roos.

moeder Gedroomd?

vader Niet vannacht.

moeder Geen nachtmerries?

vader Geen dromen, dus geen nachtmerries.

moeder Een rustige nacht.

vader Wat gebeurt er achter het ronde gat? Nog nieuws?

Moeder klimt naar het gat.

vader En? Hoe is het daar?

moeder Kalm.

vader Iemand?

moeder Niemand.

vader En de lucht?

moeder Leeg.

vader Mooi.

moeder Alles rustig.

vader Goed. Wat nu. De orde van de dag.

moeder Maarten slaapt nog.

vader Hij wel.

moeder Lieve slaapkop.

vader De wekker is gegaan, de dag begint. Wassen. *pakt een kommetje water* Een man moet aan zijn hygiëne denken.

wast zijn gezicht Gedaan. Poetsen. *pakt een tandenborstel*

Waar ik hem gisteren achterliet. Betrouwbare borstel. *poetst*

zijn tanden en spuugt in het kommetje. Gedaan. Haren

kammen. *pakt een kammetje* Wat er van over is. *kamt zijn*

haren Ziezo. Picobello. Ik kan voor de dag komen.

moeder Welk jasje vandaag?

vader Oh, hetzelfde als gisteren, Cleo. Dat kan nog wel een dag mee.

maarten Je hebt toch maar één jasje?

vader Is dat onze kleine slaper?

maarten Ik heb honger.

vader Alles op zijn tijd, Maarten. Alles op zijn tijd.

moeder *geeft hem zijn jasje* Hier. Ik heb hem extra gestreken.

vader Eerst het aankleden en dan het ontbijt. Dat is de volgorde. Maarten?

Moeder maakt ontbijt. Maarten doet zijn laarzen aan. Er klinkt gebonk uit het keukenkastje. Maarten hoort het.

vader *telt zijn knopen* Een, twee, drie, vier, vijf. De kleren maken de man. *doet stropdas om* Of niet soms?

hard gebonk uit het keukenkastje

maarten Marie is wakker.

moeder Hee, je zusje is wakker!

maarten Ja.

moeder Vijf minuten later dan gisteren.

Moeder doet het keukenkastje open. Er klinkt babygehuil, met af en toe een vogelachtige tsjilp.

moeder *bij het keukenkastje (publiek ziet de baby niet)* Ach,

lieve kleine snoezige koekebeestje. Wil jij wat eten, ja, he?

Hier heb je een heerlijk flesje melk. Word je groot en sterk van. Net als je broer.

maarten Mag ik haar zien?

moeder *slaat het deurtje dicht* Als ze groot genoeg is. Dat weet je heel goed.

maarten Maar –

moeder Moeten we elke dag hetzelfde gesprek voeren.

maarten Heel eventjes maar.

moeder Jouw zusje is heel kwetsbaar, Maarten. Ze moet langzaam aan de wereld wennen.

maarten Achter het ronde gat lopen ook mensen met baby's, die –

moeder Jij moet niet door dat gat kijken. Daarvan raak je
maar in de war.

maarten Ze heeft toch al een paar maanden kunnen
wennen.

moeder Een paar maanden is niks! Jij wilt toch niet dat jouw
zusje wat overkomt?

maarten Alleen even kijken.

moeder Ze zal zich rotschrikken. Kom. Aan tafel.

*Moeder zet drie kommetjes muesli neer. Vader zit keurig
gekleed in jasje en stropdas in zijn zandberg. Het gezin zit rond
de berg.*

vader Ah! De broodnodige energie om de dag mee door te
komen.

*Vader gaat direct met zijn mond naar het kommetje en pikt er
wat muesli uit.*

moeder Herman! Je bestek?

vader *herstelt zich* Natuurlijk. Mijn bestek. Even laten zien
hoe het niet moet. *lacht naar Maarten en neemt een hap met
lepel* Heerlijk.

maarten Papa. Ik heb gedroomd vannacht.

vader Vervelend.

maarten Ik vloog.

stilte

vader *brult naar de kooi* Hebben jullie weer met die jongen
gepraat?!

moeder Herman, rustig.

vader *gooit iets naar de kooi* Pas d'r op hoor! Jullie brengen
zijn hoofd totaal op hol!

moeder Herman.

vader *tegen Maarten* Dromen zijn bedrog.

Dat weet je.

Maarten zegt niks.

vader Dat weet je toch?

maarten Ik denk het.

vader Goed zo. Genoeg gekletst. Wat nu. Werkdag

voorbereiden. *trekt een koffertje uit het zand* Inhoud

controleren. Schrijfgerei. *haalt er een pen uit* Waar ik hem

gisteren achterliet. Prima pen. Check. Ongelezen

documenten. *haalt er een stapel dossiers uit* Hoop te doen.

Check, check, check.

Agenda met afspraken. *haalt er een agenda uit* Van

levensbelang. Check.

maarten Papa?

vader Dubbelcheck.

maarten Papa!

vader Druk, Maarten. Ik heb het druk.

Gereed. *stopt alles weer terug* De plicht roept. *trekt een*

telefoon uit de zandberg en zet die voor hem Ik kan elk

moment gebeld worden.

moeder Dan gaan wij afwassen.

maarten Ik ga achter het ronde gat kijken.

moeder Dat heb je genoeg gedaan.

maarten Wat moet ik anders doen?

moeder Je moeder helpen. Met de afwas.

maarten Alweer?

moeder Doe nou maar schat.

Maarten gaat stiekem met een verrekijker naar het gat en kijkt naar buiten.

moeder Herman. We moeten iets doen. Met Maarten. Het huis wordt te klein. Hij moet naar buiten. Naar school. Zoals alle mensenkinderen.

vader Elk moment kan de telefoon gaan, Cleo. Ik heb geen tijd voor gechitchat.

moeder Dit is geen gechit-chat. Ik denk – het duurt niet lang – hij komt er achter.

vader Waarachter? Er is niets om achter te komen.

moeder Hij wordt ouder. Een kind voelt dingen.

vader Het mooie aan ons mensen is dat wij niet alleen voélen, maar ook denken. Zolang wij luisteren naar ons verstand en onze beide benen op de grond houden, is er niets aan de hand.

moeder Ik zeg alleen –

vader Ik kan elk moment gebeld worden, Cleo. Elk moment nu!

moeder Ja, natuurlijk.

stilte. lang.

De telefoon gaat.

vader Zie je. *neemt op* Herman.

Er klinkt een soort vogelgezang aan de andere kant.

Wat – Ik versta u niet. Geen woord. Vast verkeerd verbonden.

Prettige dag. *hangt op*

stilte

moeder Waren dat –

vader Verkeerd verbonden, dat is alles.

gehuil uit het kastje

vader Marie huilt. Onze dochter huilt.

Ze huilt.

moeder Ik hoor het.

vader Doe dan wat.

moeder Ja.

Moeder doet niks. Het gehuil houdt weer op.

moeder Al over.

vader Geluk.

maarten *met verrekijker bij het gat* Zand. Zand, zand, zand.

Heuvels zand, bergen zand. Hier en daar wat struiken, wat bomen. Maar verder: zand, zand, zand... En heel af en toe

een mens, met een hond. Of een moeder met een baby.

Een broertje en een zusje met een vlieger. En als je goed luistert, dan hoor je in de verte achter die heuvels een grote reus die diep in en uitademt.

Je ruikt zijn adem zelfs. Die stinkt naar vis. Op een dag mag ik door het gat heen.

Om de reus te ontmoeten. Maar nu nog niet. Ik ben te klein zeggen mijn vader en moeder. Hij zou me verslinden.

opa *steekt zijn kop tevoorschijn* Een reus?

Wie heeft hem die onzin wijs gemaakt?

Jij, Herman?

vader Ik verwacht een telefoontje.

opa En ik verwacht mijn ontbijt. Waar is mijn eten!

moeder *geeft hem een handje zaadjes* Hier.

opa Zou tijd worden! Verwaarloosd worden wij.

vader Je krijgt toch eten.

opa Ja, een handje korrels. En dat op mijn leeftijd.

vader Ik word zo gebeld.

opa Ik ook. Door de dierenbescherming! Dit is toch geen doen. Vroeger vloog ik waarheen ik wilde. Geen zee was mij te groot: ik stak hem over!

vader Onzin. Je vloog hooguit een paar meter naar de kust om patat te pikken bij de frietkraam.

opa Dat was nog altijd verder dan jij kwam. Met je manke vleugelslag.

maarten Manke vleugelslag?

vader Doek! Doek!

opa Oeps.

vader Doek!

Moeder gooit de doek weer over de kooi.

maarten Waarom zei hij dat?

vader Omdat hij gek is. Oud en seniel.

We zouden hem af moeten laten maken.

maarten Nee!

vader Nee, we doen het niet. Maar het zou wel moeten.

De telefoon gaat weer.

vader *neemt op* Herman. *wederom hard vogelgezang*

Verkeerd verbonden! *hangt op*

maarten Wie was dat?

vader Verkoper van verzekeringen. Al de hele ochtend last van.

moeder Kijk, Herman, nou gaan we het krijgen.

maarten Wat krijgen?

vader Je moeder heeft vandaag een dramatische bui.

moeder Pardon?

vader Met het verkeerde been uit bed gestapt.

moeder Nu moet je uitkijken.

maarten Hebben jullie ruzie?

vader Welnee.

moeder Ik loop anders wel de longen uit mijn lijf met dat verkeerde been. En wat doe jij?

vader Ik werk!

moeder O ja?

maarten Heb ik iets fout gedaan?

vader Het ligt niet aan jou.

moeder Ik zeg je toch dat hij niet gek is!

maarten Ik?

vader Kan alles gewoon weer normaal gaan zoals het hoort!? Kan iedereen weer rustig

de rol spelen die hem is toebedeeld!? Wat een puinhoop. Dat krijg je als je de orde van de dingen verstoort.

Wie weet wat we zo nog meer op ons dak krijgen!

Er klinkt een harde klap op het dak. Er bungelt iets voor het ronde gat. Maarten wil gaan kijken.

moeder Blijf zitten!

vader Maarten, kom eens hier.

Maarten zit bij Vader op de berg. Moeder komt naar beneden met een vogel: Tante.

vader Hee, wat is dat?

tante *ontwaakt* Hallo?

maarten Gaat het?

tante Maarten?

maarten Ja?

tante Dus jij bent het!

maarten Hoe weet jij mijn naam?

tante Ik heb geprobeerd te bellen, maar er werd steeds opgehangen.

vader Zou u zich willen richten tot de heer des huizes? U verstoort onuitgenodigd mijn huisvrede. Mag ik weten wat u hier komt doen?

tante Herman, doe niet zo raar, je kent me toch?

vader Niet dat ik weet.

tante Isadora! Je schoonzus!

maarten Schoonzus?

vader Kletskoek.

tante Kletskoek?!

vader Ik heb geen schoonzus. Mag ik nogmaals vernemen
wat de reden is van uw – onaangekondigde bezoek?

tante Ik heb een boodschap. Namens de familie.

maarten Familie?

vader *lacht* De familie!

tante Nou ja, namens de hele kolonie.

maarten Kolonie?

vader De kolonie...

tante Namens onze meeuwenclan!

vader Ik denk dat u beter kunt gaan.

tante Herman, we vertrekken morgen.

vader Uitstekend plan.

tante Ze zitten weer achter ons aan.

Dus morgen vertrekken we.

vader Prima. Hoe eerder hoe beter.

tante Jullie kunnen nog mee.

vader Geen belangstelling.

tante *tot Maarten* En ik wilde je toch even gezien hebben...

maarten Mij?

tante Ik heb zoveel over je gehoord.

vader Mijn huis uit.

tante Je bent inderdaad bijzonder.

vader Wegwezen.

tante En stukken groter dan ik dacht.

maarten Hoe bedoel je?

tante Kom, geef je tante eens een dikke smakkerd.
vader *gooit met zand* Laat me deze berg niet uitkomen! Cleo!
Stuur haar weg.
moeder Ik breng haar naar de uitgang.
maarten Wacht!
vader *tegen Maarten* Blijf hier!
maarten Waarom moet ze weg?
vader Omdat ze een indringer is.
maarten Wacht. Hoe weet jij wie ik ben?
tante Iedereen heeft het over je.
vader Praat niet tegen die jongen.
tante 'Jongen'? Haha... Voel je wel eens tintelingen in je vingers?
maarten Ja.
tante In je schouders?
maarten Ja.
vader Cleo, laat haar ophouden!
tante Vlinders in je buik?
maarten Ja!
vader Ik bel de politie.
tante Dat is niet zomaar, Maarten.
Vader maakt meeuwengekrijs.
tante Dat is niet zomaaaaaaaar!
Moeder werkt met veel kabaal Tante het gat uit.
moeder Zo. Die is weg.
stilte

maarten Houden jullie iets geheim?

moeder Wij? Wij zijn je ouders. Wij houden niets geheim.

maarten Echt niet?

moeder Tuurlijk niet.

Er klinkt gehuil uit het keukenkastje.

maarten Waarom zei die meeuw dat ze mijn tante was?

vader Die meeuw was koekoek. Dat is alles.

maarten Waarom kom jij eigenlijk nooit die berg uit?

vader Lieve Maarten, kom eens hier. Je bent in de war. Dat is begrijpelijk.

maarten Je doet raar...

vader Wat er net gebeurde kunnen we maar beter vergeten.

maarten Waarom?

vader Omdat dat – beter voor ons is.

maarten Waarom?

vader Voor jouw eigen bestwil. Einde gesprek.

maarten Waarom geef jij nooit antwoord?

vader Ik antwoord toch?

maarten Niet op wat ik vraag.

vader Sommige vragen moet je ook niet stellen.

maarten Waarom niet?

vader Omdat alles goed is! Alles is goed.

Zoals het nu is.

maarten Waarom zeg jij niks?

moeder Wat moet ik zeggen, Maarten?

Je vader heeft gelijk.

maarten Is dat zo?

vader Wat een dag. Verschrikkelijke dag.

Wat nu. Laat hem voorbij zijn. Over.

We slaan hem over.

Morgen beginnen we opnieuw. Ja. Eindigen.

De dag eindigen. Doof het licht. Maak het nacht. Nacht.

moeder Dan moet je pak eerst uit.

vader Nacht!

Ze bewegen allemaal een tijdje niet. Dan wordt het donker. Een uil klinkt. Vader valt in zijn pak in slaap. Maarten denkt na.

3 tweede nacht

maarten Nacht. Ook achter het ronde gat. Iedereen slaapt.
De reus ademt rustig.

Alles is – stil. *roept naar buiten* Hallo? ... Tante? *tegen zichzelf* Misschien heb ik gedroomd. Een meeuw als tante, dat is onmogelijk. Heeft papa toch gelijk?

Voor mijn eigen bestwil:

vergeet de meeuw die zei dat ze mijn tante is. Vergeet de meeuw die zei dat ze mijn tante is. Vergeet de meeuw die zei dat ze mijn tante is.

opa Psssst. *steekt zijn kop tevoorschijn* Maartentje?

oma Laat die jongen.

opa Maaarten?

maarten Nee, je krijgt geen sardientjes.

opa Geen vis?!

maarten Geen vis, geen patatjes, niks.

opa Waarom niet?

maarten Omdat ik nadenk.

opa Kunnen we niet samen nadenken?

maarten Denk het niet.

opa Wat denk je dan?

maarten Ik vergeet de meeuw die zei dat ze mijn tante is.

Voor mijn eigen bestwil.

opa En? Lukt het?

maarten Niet echt.

opa Breng me dan maar een pieperdepiepklein vissevisje.

Maarten?

Maaaaarten?

Maarten pakt een blik sardientjes en de blikopener. Hij gooit het blikje met opener

en al de kooi in.

opa Nou zeg.

oma Wat heb jij vannacht?

maarten Maak zelf maar open.

Opa en Oma doen verwoede pogingen om het blikje open te krijgen.

opa *timmert op blikje* Oh, ik heb zo'n trek. Zo'n verschrikkelijkste trek.

maarten Goed. Vergeten lukt niet. Plan twee. Op eigen onderzoek uit.

opa *zucht* Vroeger ving ik ze levend uit de zee –

oma Ja, en nu krijg je ze niet dood uit een blikkie...

opa en oma *zuchtend* Vis... Vis... Vis... Vis...

maarten Ik maak 'm open. Als jullie me les geven.

opa Waarin?

oma Hoe zit ik op een stok?

opa Hoe vreet ik een sardientje?

maarten Nee. In vliegen.

Opa en Oma schieten bulderend in de lach.

stilte

oma In vliegen?

maarten Ja. In vliegen.

stilte

opa *zacht* Is hij serieus?

oma *zacht* Ik geloof van wel.

opa *zacht* We moeten oppassen...

Straks krijgen we helemaal geen eten meer.

maarten Waar hebben jullie het over?

oma Maarten, wij – zijn oud.

opa Bejaard.

oma Mank.

opa Kreupel.

oma Verstoft.

opa Versleten. Seniel. Waardeloos.

oma Je hebt niets aan ons.

maarten Hoezo niet? Jullie zijn vogels!

Leer me vliegen! De nacht is van ons. Toch?

vader *in zijn slaap* Nee, nee! Niet omlaag kijken. Niet doen!

Hou koers. Vooruit kijken. Naar voren. Naar voren... *slaapt*

verder

oma Da's lang geleden.

maarten Wat?

oma Die nachtmerries.

maarten Ik heb dit nog nooit gezien.

opa Na het ongeluk had hij ze elke nacht!

maarten Welk ongeluk?

opa Oeps.

oma Hou je snavel toch eens. Jij kletst te veel jij.

maarten Goed. Prima. Ik zoek het zelf wel uit. *gooit de doek weer over de kooi* Jullie hebben gelijk. Stel bejaarde bangeriken zijn jullie. Heb je niks aan. *kijkt om zich heen* Vliegen. Zo moeilijk kan het niet zijn...

Maarten klimt voorzichtig op de zandberg en wappert met zijn armen. Opa en Oma begluren hem. Dan laat hij zich langzaam voorover vallen en stort met een klap op de grond.

opa Jongen toch, ik doe het één keer voor.

Let op!

Opa neemt een aanloop. De kooi zwiept. Opa komt met hard kabaal vast tussen de spijlen.

opa Au au au au au!!

oma *verschijnt* Maarten doe wat!

maarten Wat dan?

oma Er ligt een sleutel in dat kastje.

maarten Dat mag niet.

opa Heeeeelp!!

oma Schiet op. Wil je vliegen of niet?

Maarten pakt de sleutel en maakt de kooi open. Opa dendert eruit.

opa *diepe zucht* Vrij! Eindelijk vrij!

maarten Zullen we beginnen? We hebben weinig tijd.

opa *wijst naar vader* Maar hij mag niets merken.

maarten Natuurlijk niet.

opa Goed. Let op. *doet twee mislukte vliegpogingen met astmatisch gepiep en gehijg* Maarten. Zet me eens op die tak. *Maarten helpt hem op de tak waaraan de kooi bevestigd is.*

opa Om te beginnen moeten we werken aan je afzet.

maarten Mijn afzet?

opa Ja, je afzet. Linkervoet, rechtervoet.

Kop in de wind, kont in de veren. Begrepen?

maarten Bijna.

opa Linkervoet, rechtervoet. Kop in de wind, kont in de veren. En zet af!

Maarten springt.

opa Huh? Je moet de lucht in, niet de grond. Nog eens.

Links, rechts, kop, kont. Zet af!

Maarten springt.

Hoger. Hoger. Hoger!

Maarten doet zijn best.

Oké. Hoop te doen.

vader *in zijn slaap* Goden. De lucht is voor goden. Niet voor ons. Niet voor mij. *slaapt verder*

maarten De lucht is voor goden? Waarom zou de lucht alleen voor goden zijn?

opa *gaat richting kooi* Hij slaapt licht. Misschien moet ik toch maar weer – Als hij ons ziet –

maarten Dan ziet hij ons maar! Ik ga de lucht in! Ik weet alleen nog niet hoe. Denk. Denk, denk, denk, denk. Ik moet

dromen. Dromen van wind. Van veren. Fluiten. Snavels.
Golven. Rotsen. Gesuis in mijn oren. Water in mijn ogen.
Buitelen, draaien, duiken, stijgen, versnellen, afremmen,
hangen – stil hangen – bewegingsloos stil hangen in de lucht.
stijgt hoger en hoger en hoger Onderweg. Naar huis.

opa Maarten, je stoot je hoofd!

maarten Wat?

Maarten stort neer.

vader Wat gebeurt hier?!

*Opa doet snel het deurtje van de kooi dicht en snurkt op zijn
hardst.*

vader Stond dat deurtje nou net open?

maarten Nee. Dat zit toch op slot.

vader Jij bent vroeg op.

maarten Ik kon niet slapen.

vader O nee?

maarten Deed vast wat ochtendgymnastiek.

vader Zo.

maarten Dus.

vader En je zusje?

maarten Slaapt.

vader Mooi.

maarten Ga ik ook nog even doen.

vader Aha.

maarten Eventjes.

Maarten doet zijn ogen dicht en slaapt.

4 tweede dag

De wekker gaat.

vader Het is weer dag. *kijkt achterom* Ook achter het ronde gat. Een nieuwe dag. Zeven uur. De wekker is gegaan. We leven nog. We zijn er nog. Uitrekken. Gapen. Wat een mens zoal doet. De vingers bewegen. De armen strekken. Hee.

Mijn pak. Ik heb mijn pak nog aan.

moeder Goedemorgen, Herman.

vader Goedermorgen, Cleo.

moeder Lekker geslapen?

vader Gaat.

moeder Gedroomd?

vader Vaag.

moeder Nachtmerries?

vader Vergeten. Het ronde gat. Nog nieuws?

Moeder klimt naar het gat.

vader En?

moeder O jee.

vader Wat?

moeder Nou.

vader Wat! Zeg wat je ziet.

moeder Een – vogel.

vader Eentje?

moeder Twee.
vader Twee vogels?
moeder Meer. Veel meer. Heel veel vogels.
Ze zitten in groepjes.
vader Wat doen ze?
moeder Ze kijken omhoog. Naar ons.
vader En verder?
moeder Niets. Ze kijken gewoon. Ze wachten.
vader Dicht. Dat gat moet dicht.
moeder Kan niet.
vader Moet.
moeder Hoe?
vader Verzin iets. Voor hij wakker wordt.
*Moeder zoekt, trekt dan de strijkplank los van de muur. gehuil
en gebonk uit het keukenkastje*
moeder *bij kastje* Lieve koekenbeestje, rustig maar, mama
timmert even het gat dicht.
Moeder timmert de plank voor het gat.
vader Wat nu. Denken. Door het lawaai heen, blijven denken.
De mens is mens doordat hij denkt.
Routine houden. Ondanks alles. Wassen. *doet het* Poetsen –
Cleo, waarom heb ik mijn pak nog aan?
moeder Wat?
vader Ik heb mijn pak nog aan!
moeder Weet ik.
vader Waarom?

moeder Weet ik niet. Gisteren was een rare dag.

vader Overgewerkt. Natuurlijk. Veel besprekingen, veel vergaderingen. Hele nacht doorgewerkt. Hoop te doen.

maarten Marie huilt.

vader Ook wakker? Je vader heeft de hele nacht doorgewerkt.

maarten O ja?

vader Een baan vol stress. Maar ik sla me er doorheen.

maarten Marie huilt.

vader Ja, ja. Laten huilen. Ik laat me niet terroriseren door een kind.

moeder Koekebeest, ik ben bijna bij je. *timmert*

maarten Wat is mama aan het doen?

vader Mama lost iets op.

Moeder timmert verder. Maarten gaat langzaam naar het kastje toe.

vader Wat nu. Fatsoeneren. Ja. Knopen. *doet zijn knopen dicht* Kraag. *doet zijn kraag recht* Mouwen. *strijkt zijn mouwen glad* Weer helemaal het heertje.

moeder Bijna, bijna, bijna, lief Marietje.

vader En nu ontbijten. De liefde van de man gaat door de maag. En het ontbijt is de belangrijkste maaltijd van de dag.

Maarten maakt voorzichtig het kastdeurtje open.

moeder Knappe vogel die hier nog binnenkomt.

vader Een bodem om de dag op te beginnen.

moeder Hier komt niemand meer doorheen.

vader Een grond om op te staan.

Maarten heeft zijn zusje vast. Ze stopt met huilen.

moeder Potdicht.

vader Houvast.

moeder Afgesloten.

maarten *liefdevol* Ze is een vogel.

stilte

In zijn armen draagt Maarten een vierkantig donzig vogeltje:

Marie.

maarten Wat is ze lief.

Vader slaakt geschokt een korte meeuwenkreet.

moeder Ja, Maarten. Dit is nou Marie, je zusje.

Marie tsjilpt opgewekt.

maarten Dag Marie. Ik ben Maarten, je broer.

Marie springt in zijn gezicht, gaat op zijn schouder zitten.

Zie je, je schrikt helemaal niet van me.

Ze tsjilpt vrolijk.

Mijn zusje is een vogeltje.

Marie tsjilpt.

moeder Ik wilde het wel, Maarten, echt waar.

Marie tsjilpt.

maarten Als mijn zusje een vogel is en geen mens... Wat ben ik dan?

moeder Het is allemaal ingewikkelder dan je denkt.

vader We moeten praten.

maarten Nee! Ik praat niet meer met jullie. Jullie liegen.

moeder Nee, lieverd, we beschermen je.

Buiten klinkt vogelgezang. Het zwelt steeds harder aan. Marie tsjilpt vrolijk, alsof ze antwoord geeft.

maarten Kom Marie, we gaan naar buiten.

vader Maarten, als je naar buiten gaat ben je verloren.

maarten Zullen we wel zien.

vader Denk aan de reus.

maarten Die reus kan ons niet schelen!

vader Het is gevaarlijk.

tegen Moeder Zeg het hem. Zo is het toch?

moeder Ja, Maarten, dat is zo. Het is achter het gat anders dan je denkt.

maarten Vast.

moeder We zijn daar niet welkom.

maarten Juist wel! Luister dan! Ze wachten op ons.

moeder Ik heb het niet over die vogels daar.

vader Het gaat om de mensen.

maarten Wij geloven ze niet meer, toch Marie? We gaan.

Maarten trekt aan de barricade die Moeder net gebouwd heeft.

Het vogelgezang zwelt verder aan.

vader Maarten, niet doen!

moeder Niet doen!

vader Blijf hier, alsjeblieft. Ik vertel je alles. Alles wat je wil weten. Maar ga niet dat gat door. Alsjeblieft.

maarten Alles?

vader Ja. Alles.

maarten Ik luister.

vader Waar moet ik beginnen?

moeder Bij het begin.

vader Hij zal het niet geloven.

moeder Hij zal wel moeten.

maarten Komt er nog wat van?

vader Wat nu. Vertellen. Alles vertellen. Het was – luister – ik
– kom op. Doorzetten. Boven halen. De geschiedenis weer
boven halen.

*Graafgeluid. Marie springt naar een specifieke plek op de
grond. Ze springt daar op en neer.*

maarten Wat is dit?

*Marie blijft springen en tsjilpen. Er komt een propellertje uit het
zand omhoog.*

vader Wat zullen we nou krijgen?

*De propeller zit vast aan een mutsje op het hoofd van een
vogel.*

oom 1 G-gelukkig, ik ben b-b-boven.

vader Tunnels. Ze graven tunnels.

oom 1 Het gat was dicht getimmerd, dus ja, dan maar zo.

vader Leo?

oom 1 Herman, wat ben ik b-b-blij je te zien.

vader Als de sodemieter mijn huis uit!

oom 1 Wat? Je b-bloedeigen b-broer?

Vader gooit zand naar hem. Oom 1 schiet weg.

maarten Heb je nou ook al een broer?

Graafgeluid bij de berg. Een tweede meeuw verschijnt.

vader Fred?!

oom 2 Herman, we worden a-a-achternagezeten.

vader Verbaast me niks.

oom 2 Met p-potten en p-pannen. Kunnen we met de k-k-kinderen hier een nachtje blijven?

vader Geen denken aan.

oom 2 Wat?

vader Dop je eigen boontjes.

oom 2 Mijn k-kinderen! Ze staan b-buiten!

vader Jullie bezorgen onze soort een slechte naam. Ik werk voor mijn brood! Jullie vreten uit vuilniszakken. *duwt meeuw omlaag*

maarten Vreten uit vuilniszakken?

Graafgeluid. Een meeuw komt uit een keukenkastje.

vader Nico?!

oom 3 Ik heb gezegd dat ze het niet moest doen!

maarten Wie?

vader Hou je erbuiten.

oom 3 Jacqueliën, mijn d-dochter. Ze heeft de c-c-container naast het stadhuis l-leeggegeten.

vader Vieze straatmeeuwen.

maarten En toen?

oom 3 Daarna vloog ze de k-k-keuken van het visrestaurant in.

vader *tegen Maarten* Dit krijg je met je vragen en je dromen.

oom 3 De k-k-koks zijn woedend.

vader Chaos!

oom 3 Herman, laat ons niet in de s-steek!

maarten Kan ik helpen?

stilte

oom 3 Wil je dat?

maarten Zeg het maar. Ik doe alles.

vader Maarten, bemoei je er niet mee.

oom 3 Wat moeten we nou? Vannacht v-ver-trekken we,
maar de een wil zuid en de ander wil west... N-n-niemand
wijst de w-weg.

Er klinkt hard lawaai van potten, pannen, opvliegende vogels!

oom 3 Oh, daar heb je ze weer!

vader Wat heb ik gezegd. De geschiedenis herhaalt zich.

Vis...

nog meer lawaai!

oom 3 Ik moet gaan.

maarten Ik help jullie. Ik weet nog niet hoe, maar ik help
jullie!

vader Vis...

oom 3 D-dank je wel, Maarten. Dank je wel! *verdwijnt*

vader Vis...

moeder *tegen Marie* Stil maar, koekebeestje, niks aan de
hand.

vader Vis...

moeder Je vader heeft nog geen ontbijt gehad.

vader Vis...

moeder *pakt blikje vis* Rustig, Herman.

We zitten hier binnen. We zijn veilig.

vader *schrokt visjes naar binnen* We zijn niet veilig. Nergens meer.

maarten Je zou me alles vertellen.

Wat gebeurt er? Wat is er aan de hand?

vader We worden weer weggejaagd.

moeder Wij niet. Die meeuwen buiten.

vader Wij dus ook! Alleen zitten wij binnen. Nog wel.

maarten Kan iemand mij eindelijk vertellen waar dit over gaat?

vader Niet opvallen. We mogen niet opvallen. Onopvallend zijn. Daar gaat het om. Wat een dag. Verschrikkelijke dag. We slaan hem over. Morgen opnieuw beginnen. Nieuwe start maken. Fris. Als een hoentje. Trots. Als een pauw. Doof het licht. Maak het nacht. Nacht.

moeder Maar Herman –

vader Nacht!

Ze bewegen allemaal een tijdje niet.

Dan wordt het donker. Buiten klinkt een uil.

5 derde nacht

Maarten en Marie kijken door het dichtgetimmerde gat. Opa en Oma luisteren beneden stiekem mee.

maarten Nacht, Marie. Iedereen slaapt.

Hoor je dat?

Marie luistert.

Dat is de reus, die rustig ademt. Daar ergens is tante Isadora. En oom Leo. En Fred, en Nico. Zij vertrekken vannacht. En wij gaan mee.

Het is begonnen. Het gaat gebeuren.

Vannacht nog. Zou ik het al kunnen, Marie? Vliegen? *twijfelt*

Goed. Nog één laatste vliegles. En dan gaan we. *gaat naar beneden*

oma Zijn ze niet zoet?

opa Ssst. Hij komt eraan.

Ze duiken weg.

maarten *klopt op de kooi* Wakker worden! *legt Marie in bed.*

Klopt weer op de kooi Wakker worden!

opa Nee.

maarten Jawel, ik heb les nodig.

opa *verschijnt* Ehm... over die lessen...

maarten Wat?

opa De laatste les verliep vrij...

oma *verschijnt* Dramatisch.

maarten Niet waar. Ik vloog bijna!

opa Hij had het door.

oma We hebben vandaag geen eten gehad.

opa Straf!

oma Uitgehongerd zijn we!

opa Vel over been.

Ze duiken weg.

maarten Hebben jullie het dan niet gehoord?! Mijn zusje is een vogel. Net als jullie! En ik ook. Maar ik heb benen en armen als een mens, ik weet ook niet waarom. Eén ding is zeker: we moeten hier weg. De zee over!

Zoals in mijn dromen. Leer me hoe!

opa *verschijnt* Maarten, wat weet ik nou.

Je vader had gelijk. Ik kwam nooit verder dan de frietkraam.

oma *vanonder het doek* Nou, we vlogen wel eens een ommetje...

opa Ik heb jou niks te leren. Jij weet alles al zelf. Het enige wat jij moet doen is blijven verlangen. Verlangen naar de zee.

maarten En de reus dan?

oma *vanonder het doek* Ha! Reus...

opa Ssst. Maarten toch. Die reus is geen reus: dat is de zee. Díe hoor je, díe ruik je. De zee is vlakbij. Daar, achter die zandheuvelds. Kom op, Maarten. Jij weet dat je het kunt.

maarten Denk je?

opa Ik weet het zeker.

Maarten begint te klimmen, naar het hoogste keukenkastje.

opa Doe je ogen dicht.

oma Denk aan je dromen.

opa Zet af!

oma En vlieg.

Maarten doet zijn ogen dicht. Beweegt zijn armen... en vliegt!

oma Wat hebben we toch een bijzondere kleinzoon, Karel...

vader *in zijn slaap* Nee! Niet mijn huis in! Niet opvallen. Zorg dat ze je niet zien...

Naar voren kijken. Niet naar beneden.

Nee, nee, nee! Nee!! *wordt wakker*

Wat gebeurt er? *grijpt om zich heen*

Maarten, hou daar mee op! Maarten!

maarten Ik hou niet meer op. Nooit meer.

vader Kom naar beneden! Doe wat ik zeg!

maarten Kom me maar halen.

vader Je weet niet wat je doet. Je hebt geen idee. Cleo!

Cleo!!!

moeder *komt tevoorschijn* Herman? Nachtmerries?

vader Terwijl ik wakker ben! Kijk dan!

moeder O, Maarten, en dat zonder vleugels.

Ik wist dat je het in je had.

vader Ben je gek geworden? Haal hem naar beneden. Nu!!

moeder Hoe dan?

vader Bind hem vast! Op die stoel! Hij mag ons niet ontsnappen.

moeder Maarten, kom eens hier.

vader Doe het!

moeder Maarten!

Moeder springt omhoog, pakt hem bij zijn middel en trekt hem omlaag.

moeder Sorry, Maarten, het spijt me echt.

maarten Laat me los!!

moeder Je kan zo echt niet naar buiten.

maarten Waarom niet?! Laat me gewoon mijn eigen gang gaan!

moeder Ik zou wel willen, jongen, maar het kan niet.

maarten Natuurlijk wel! Waar zijn jullie zo bang voor?

moeder Voor – mensen.

maarten Jullie zijn zelf mensen!

vader Was dat maar waar. De mensen moeten ons niet. Onze soort.

maarten Welke soort?

vader Ons. Meeuwen.

maarten Je ziet er helemaal niet uit als een meeuw!

vader Jij toch ook niet.

Marie tsjilpt.

Ja, jij wel, Marie.

maarten Ik begrijp hier niks van!

Waarom zien wij er uit als mensen!

Marie tsjilpt.

Behalve Marie.

moeder Vertel het hem.

vader Wat?

moeder Over het ongeluk.

maarten Ja. Wat is dat voor ongeluk?

vader Maarten –

moeder Je vader kon niet goed vliegen.

vader Zeg!

moeder Hij had een manke vleugel.

vader Doe niet zo ongevoelig!

moeder Het was nacht. We vlogen met onze groep
meeuwen naar de kust. We hadden honger. En de nacht was
stil. Eigenlijk beangstigend stil. Er stond een rij vuilniszakken
op de boulevard. Bij een Chinees restaurant. Die hebben
altijd veel eten over. Dat wisten we. We vlogen erheen, en
scheurden de zakken open.

vader Je moeder voorop. Ze was een atleet, Maarten. Vloog
als de beste.

moeder Niet overdrijven.

vader Zij kon salto's in de lucht maken alsof ze gewichtloos
was. Geen wonder dat ik verliefd op haar werd. Ze betoverde
ons allemaal.

moeder En toen kwamen ze. De boze mensen met hun
stokken en bezems. Ik was meteen weg, samen met de rest.
Maar je vader...

vader Ik vloog zo hard ik kon.

moeder Hij was te langzaam.

vader Elke keer dat ik omlaag keek dacht ik: ik ga vallen. Ik kan dit niet. Ik ga vallen. Vooruit kijken, Herman. Naar voren kijken!

Ik keek naar de maan en hij scheen zo – fel, zo verschrikkelijk fel. Ik dacht: ik hoor hier niet te zijn. De lucht is voor goden. Niet voor mij. Niet voor een mislukte vogel als ik.

moeder Ik ging terug en probeerde hem vooruit duwen. En toen...

vader Toen riepen ze: ‘Dit is de laatste keer dat je op m’n stoepje schijt!’ en gooiden een schoen, vlak langs mijn kop. Daarna nog één. Ik voelde hem langs mijn veren gaan.

moeder En toen een baksteen. Recht op zijn manke vleugel.

vader ‘Krak,’ hoorde ik.

moeder En je vader viel omlaag.

vader Ik kwam neer op het strand en ik dacht: was ik maar eens mens. Was ik maar een mens en geen mislukte vogel.

moeder Jouw opa en oma kwamen krijsend naar ons toe. Ze sleepten ons de duinen in, waar we dit huisje vonden.

vader Was ik maar een mens, met twee benen en een helder hoofd. Onopvallend. Vliegen kan je toch niet. Doe als hen.

Wees zoals hen, dan ben je veilig. Was ik maar een mens.

Was ik maar een mens. Was ik maar een mens.

moeder De volgende ochtend werden we wakker. Zonder vleugels.

vader Mijn wens was uitgekomen.

moeder Een week later verdwenen onze snavels.

vader En daarna onze veren.

moeder Maar mensen waren we nog niet.

vader Ik bleef opstijgen. Scheef. Zo, aan één kant.

moeder Dus moest ik hem ingraven.

vader Als we maar hard genoeg ons best doen worden we op een dag echte mensen.

moeder Toen jij geboren werd waren we zo gelukkig. Een mensje. Met vingers en nageltjes en tien teentjes. Een echt mensenmensje.

vader Je zusje daarentegen...

Marie tsjilpt.

Hoe dat kon snap ik nog steeds niet.

maarten Dus de oude vogels zijn mijn opa en oma...

vader Ja. Menselijk willen ze niet worden.

maarten Waarom hebben jullie me dit niet gewoon verteld?

vader Je zou het niet hebben begrepen.

maarten Waarom niet?

vader Je was een kind.

maarten Alsof kinderen geen moeilijke dingen begrijpen!

vader Nu weet je het.

maarten En nu?

vader Nu wat.

maarten Nu gaan we weer de lucht in.

vader *lacht* Dat dacht ik niet.

maarten Wil je dan je hele leven in dat zand blijven zitten?

vader Wat zei ik. Je begrijpt er niks van.
maarten We gaan ergens anders heen.
We gaan de zee over.
vader We gaan zorgen dat we overleven.
maarten Ja als wat? Als iets dat we niet zijn!
vader Dat is beter dan steeds te worden weggejaagd.
maarten We worden nergens meer weggejaagd. Want ik
breng jullie naar de overkant.
vader *tegen moeder* Hoor je wat hij zegt.
moeder Ik hoor het.
vader Wat een onzin.
maarten Je zal nooit een mens zijn, papa.
vader O nee?
maarten Denk je nou echt dat er mensen zijn die hun
kinderen in keukenkastjes bewaren?
vader Nou –
maarten Die in een zandberg in hun huiskamer zitten?
vader Ik weet niet –
maarten Je zal nooit een mens worden, pap, en weet je
waarom? Omdat je het gewoon niet bent!
vader Wel als ik dat wil!
maarten Jij kunt vliegen. Met of zonder manke vleugel.
vader Cleo, zeg hem dat hij onzin praat.
moeder Nee.
vader Pardon?

moeder Hij praat geen onzin. Maarten heeft gelijk. We kunnen niet ons hele leven verstopt blijven zitten.

vader We moeten niet opvallen!

maarten Jawel. We zullen opvallen.

We zullen opvallend hoog vliegen.

Opvallend snel zijn. En opvallend mooi.

vader Maarten.

maarten Jij ook. We gaan hier weg. We gaan weer vliegen.

We gaan vliegen, papa.

vader Dat kan ik niet meer. Ik heb geen vleugels, niks. Het is klaar.

maarten Je hoeft alleen maar te denken aan de wind, te verlangen naar de zee, en nieuwsgieriger te zijn dan bang.

vader Dat durf ik niet.

maarten Maar je kan het wel. Kom je?

Mama, kom je?

moeder Ja.

vader Cleo...

maarten Marie?

Marie tsjilpt als een bezetene.

maarten Opa? Oma?

Opa en Oma steken voorzichtig hun koppen tevoorschijn.

maarten Ik was jullie niet vergeten, hoor.

opa Maarten, wij gaan niet meer mee...

oma Wij zijn oud. Wij blijven hier.

opa Maar je moet altijd weten,

oma Hoe trots wij zijn op een kleinzoon zoals jij.
maarten Ik zal jullie nooit vergeten. *geeft ze een kus* Papa?
We gaan de lucht weer in.
Waar we thuis horen.
vader De lucht is voor goden jongen.
maarten Dan is het precies de goede plek
voor ons.
moeder *steekt haar hand uit* Herman.
vader Nieuwsgieriger dan bang. Nou ja.
Naar één ding ben ik wel heel nieuwsgierig. Waar jij ons
naartoe gaat brengen.
maarten Kom je?
vader Goed. Ik ga mee.
*Vader komt de berg uit. Hij blijkt verenbenen
te hebben. Een luid vogelgezing klinkt.*
maarten Kom. Ze wachten op ons.
Maarten haalt de barricade voor het ronde gat weg.
maarten Dag opa, dag oma. Wij moeten gaan. De lucht in.
Waar meeuwen horen. Denk aan de wind, verlang naar de
zee, en wees nieuwsgierig.
Het vogelgezing wordt luider en luider.
*Ze stijgen op en vliegen het ronde gat door. Achter het ronde
gat zien we honderden vogels de lucht in gaan en vertrekken
naar de horizon.*

Maarten de Meeuw ging als coproductie tussen de
Toneelmakerij en tg Winterberg in première op 27 februari
2016 in Jeugdtheater De Krakeling, Amsterdam

Spel:

maarten Sander Plukaard

vader Roel Adam

moeder Marlyn Coetsier

Poppen en objecten: Marlyn Coetsier

Regie: Daniël van Klaveren

www.toneelmakerij.nl

www.tgwinterberg.nl

Daniël van Klaveren (1983) is acteur, regisseur en schrijver. Hij studeerde in 2005 af aan de acteursopleiding van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht HKU. Hij werkte onder anderen bij Theatergroep Wederzijds en maakte van 2008 tot 2012 deel uit van het vaste ensemble van de Toneelmakerij. Daarna maakte hij o.a. *Zus van Mozart* en *Neushoornspektakel* bij STIP theaterproducties, gaf les op de Acteerschool Rotterdam, de HKU en de Dutch National Opera Academy en regisseerde onder andere bij het Nieuw Utrechts Toneel en Opera Zuid

Toneelwerk

Maarten de Meeuw – 2017

Nadia – 2017

Zus van Mozart – 2015

Jamal – 2014

Rosalinde – naar *As you like it* van Shakespeare – 2013

Just in Case – naar het gelijknamige boek van Meg Rosoff –
2010